

TojPříběh nekončí (hymna)

^EKaždý pátek^A vzpomíná^H me,
jsme jen^{C#mi} kousek^H od svého^A snu.
My chceme^H stále^{C#mi} si, jen hrá^Aáá^Eát.

^EAť je zima^A nebo lé^Hto,
baví^{C#mi}me se^H úžasně.
Nás teď už^H každý^{C#mi} zná, nepo^Hznává.

^{F#mi}Jsme i blázni, počítej^{C#mi} s tím:
^AŽe lásku k Tojsto^Erákům, ^Hvíc už neztratím.

^HNáš příběh^{C#mi} nekončí,
^Amy jsme tu dál^E a pořád víc než^H máme.
Svoje^{C#mi} nadšení^A já nikdy neskrý^Hvám.
Ještě^{C#mi} nekončím, ^Hjá hraju dál
a^E rvu se za své^A práva
a nosím^E štěstí^H své po ka^E psách.

Nechej všechno na pozítří,
pojď si s námi užívat.
Náš dům tě uvítá, je to krása.
Když je ticho chce to vtípek,
náladu se zvedá hned,
ti kteří mají strach, jsou blázni.

Cokoliv je víc nežli nic,
tak ať už dělám co chci, čeká mě tam cíl.

Náš příběh nekončí, ...

^AI když potom přijde neděle,
^Hbyli chvíli z nás, tu přátelé
^{C#mi}Tojstorák u nás vždy^A stál.
^{F#mi}Schůzky náhle jsou už^E dávno pryč,
^Hv mých vzpomínkách budou^{C#mi} čím dál víc.
^ANaše touha zní tu^H dál.

Náš příběh^{D#mi} nekončí, ^Hmy jsme tu dál
^{F#}a pořád víc než^{C#} máme.
Svoje^{D#mi} nadšení^A já^H nikdy neskrý^{C#}vám. (neskrývááááám)
Ještě nekončím^{D#mi}, já^H hraju dál a^{F#} rvu se za své^H práva
(a rvu se za své^A práááááva),
a nosím^{F#} štěstí^{C#} své po ka^{D#mi} psách
a^H nosím^{F#} štěstí^{C#} své po ka^{F#} psách. Jééé jééé. Po ka^H psách. Aha. Aha^{F#}